

СПРАВА «БОГУТА ТА ТЕРЕЩЕНКО ПРОТИ УКРАЇНИ» (CASE OF BOGUTA AND TERESHCHENKO v. UKRAINE)

(заяви № 13094/19 та № 37726/19)

Стислий виклад рішення від 13 січня 2022 року

У цій справі родичі заявників загинули за різних обставин. Заявникам відмовляли у порушенні кримінальних справ, неодноразово закривали та відновлювали кримінальні провадження, повертали на додаткове розслідування внаслідок невжиття слідчими необхідних заходів або у зв'язку з відсутністю складу злочину. Провадження у справах заявників досі тривають.

До Європейського суду з прав людини (далі — Європейський суд) заявники скаржилися за статтею 2, пунктом 1 статті 6 та статтею 13 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі — Конвенція), що розслідування смертей їхніх родичів було неефективним. Європейський суд вирішив розглянути ці скарги з точки зору зобов'язання держави провести ефективне розслідування за процесуальним аспектом статті 2 Конвенції.

Розглянувши скарги заявників, Європейський суд наголосив, що розслідування у кримінальних справах характеризувалися різними недоліками, зокрема неодноразовим поверненням справи на додаткове розслідування, не проведенням перевірки різних версій подій, надмірною тривалістю дослідчих перевірок та великою кількістю повторних судово-медичних експертиз, які підірвали здатність органів досудового розслідування встановити обставини смерті родичів заявників і відповідальних осіб, якщо такі були.

Водночас, Європейський суд зауважив, що не кожне розслідування обов'язково має бути успішним або співпадати з викладом подій скаржників, проте таке розслідування повинне призвести до встановлення фактів кримінальної справи, а також встановлення та покарання винних осіб. Європейський суд дійшов висновку, що проведені у цих справах розслідування не відповідали критерію ефективності та констатували порушення процесуального аспекту статті 2 Конвенції.

ЗА ЦИХ ПІДСТАВ СУД ОДНОГОЛОСНО

- «1. *Вирішує* об'єднати заяви;
2. *Оголошує* заяви прийнятними;

3. *Постановляє*, що ці заяви свідчать про порушення пункту 1 статті 2 Конвенції у зв'язку з непроведенням ефективного розслідування смерті родичів заявників;

4. *Постановляє*, що:

(a) упродовж трьох місяців держава-відповідач повинна сплатити заявникам суми, зазначені у таблиці в додатку, які мають бути конвертовані в національну валюту держави-відповідача за курсом на день здійснення платежу;

(b) із закінченням зазначеного тримісячного строку до остаточного розрахунку на зазначені суми нараховуватиметься простий відсоток (*simple interest*) у розмірі граничної позичкової ставки Європейського центрального банку, яка діятиме в період несплати, до якої має бути додано три відсоткові пункти».